

Communication Management in Sports Media

ORIGINAL ARTICLE

Open
Access

Quantitative Content Analysis of Research Trends Related to Public Sports From 2011 to 2020

Leila Beirami Jeghanab¹, Rahim Ramezaninejad^{*2}

1. Ph.D. Student in Sports Management, Faculty of Physical Education, University of Guilan, Rasht, Iran.

2. Prof. Department of Sports Management, University of Guilan, Rasht, Iran.

Correspondence

Author's Name:

Rahim Ramezaninejad

Email: rramzani@guilan.ac.ir

How to cite

Beirami Jeghanab, L., & Rahim Ramezaninejad, R. (2024). Quantitative Content Analysis of Research Trends Related to Public Sports From 2011 to 2020. *Communication Management in Sport Media*, 11(3), 34-52. doi: 10.30473/jsm.2022.63772.1616

ABSTRACT

The aim of this study was to identify the content characteristics of scientific research articles related to sports for all from 2011 to 2020. This research employed a descriptive strategy, content analysis for implementation, and documentary data collection. The statistical population included all scientific research articles available in the scientific databases of Jihad Daneshgahi, Normagz, and sports management research journals, using keywords such as "sport for all," "sports participation," "leisure," and "citizenship sports." The research sample consisted of 271 articles, which represented the entire statistical population. Descriptive statistics, Excel, and SPSS-22 software were utilized for data analysis. The results revealed that the highest percentage of thematic categories pertained to the concept of "sport for all," with 46.1% of the articles focusing on the macro level and 45.4% at the city level. The majority of the research was published in 1396 and 1397, and Javadipour emerged as one of the most prolific writers. Additionally, 94.8% of the articles had multiple authors, with at least one female author in 51.7% of cases. In terms of job field, 22.9% of the research was unrestricted to specific classes, while 13.3% focused on managers and employees. From an organizational perspective, 56.1% of the research was conducted in a combined form, and 17.3% was affiliated with the Ministry of Science, Research, and Technology. Regarding age and gender, most articles did not emphasize specific categories. The majority (73.43%) of the articles utilized the quantitative method, while 11.4% employed statistical methods such as factor analysis and structural equations, and 67.2% utilized questionnaires. Furthermore, 52.7% of the article sources were in Latin, and the Journal of Strategic Studies in Sports and Youth had the highest number of publications in this field. Based on the results, it is recommended that future research in this field incorporate mixed and qualitative studies. Additionally, it is suggested that sports officials, particularly those in the Federation of Sport for All, implement precise and long-term policies for the development of sports for all, in coordination with relevant organizations. This should involve leveraging the potential capacity of domestic science and sports specialists, as well as adopting successful models from other countries to advance the country's health through sports.

KEYWORDS

Citizenship Sports, Content Analysis, Leisure, Sport for All, Sports Participation.

Extended Abstract

Introduction

Technological advancements over the past 60 years have significantly impacted urban life, the environment, social interactions, and public health. Sedentary lifestyles have emerged as a major public health concern, ranking as the fourth leading cause of global mortality. Promoting physical activity and sports for all is recognized as a cost-effective strategy with the potential to enhance health, social well-being, and economic prosperity. The expansion of sport for all is crucial for mitigating the adverse health effects of physical inactivity and reducing mortality rates. Governments should prioritize long-term plans to promote sport for all, as it is essential for societal development and public health. The policy of social participation in sport for all is vital for societal development and requires careful planning and sustained attention for widespread and sustainable growth. Analyzing and reviewing scientific research publications can provide valuable insights and guidance for the future development of sport for all, as research plays a pivotal role in advancing scientific fields and ensuring progress. Therefore, monitoring the content of articles published in scientific research journals can contribute to the fruitful development of sport for all in the country.

Methods

This research adopts a descriptive approach, utilizing content analysis as the primary method and documentary research for information gathering. Content analysis encompasses both qualitative and quantitative dimensions, allowing for deductive and inductive analysis. Qualitative content analysis involves the presentation of data in the form of words or diagrams, facilitating interpretation and representation of results. The extraction and categorization of codes from abundant meaning units are crucial in qualitative analysis. On the other hand, quantitative content analysis involves expressing facts from the text in terms of frequency, which are then presented as percentages or actual numbers of significant groups. Objectivity, regularity, obviousness, and quantification are essential characteristics of quantitative content analysis. This method aims to objectify, quantify, and measure messages through specific symbols, making it valuable for identifying, analyzing, and recording the content of various sources. The statistical community for this research comprised all scientific articles related to mass sports published from 2010 to 2019 and available in databases such as academic jihad, Noormags, and scientific-research journals of sports management. The search was conducted using keywords such as "sport for all," "sports participation," "leisure," and "citizenship sports." The entire sample of 271 articles was considered as the

statistical population for analysis. Descriptive statistics, including frequency and frequency percentage, were employed for data analysis, presented in tabular form. Data analysis was conducted using Excel and SPSS 22 software.

Results

The present study aimed to investigate the quantitative and objective landscape of research related to "sport for all" over the past decade. The analysis revealed that the majority of research articles focused on "sport for all," with 142 articles, while the fewest articles were related to "Citizen sports," with only 4 articles published in local sports and non-sports magazines. In terms of the distribution of analysis levels, 46.0% of the research in the "sport for all" domain was conducted at the macro level, 19.6% at the medium level, and 34.3% at the micro level. Geographically, most research in this area was conducted at the city level (45.4%), with the least amount at the level of international comparison (0.4%). In terms of provincial division, the highest number of research articles originated from Kermanshah province (2.1%), while at the city level, the majority of research was conducted in Tehran (15.05%). An examination of the active researchers in this field revealed that Javadipour, Habib Honary, Hamid Ghasemi, Farzad Ghafouri, and Abolfazl Farahani were the most prolific authors in the "sport for all" domain. Most research articles in this area were collaborations involving three authors (44.7%), while the least common collaboration involved six authors (0.7%). Regarding gender participation, 48.0% of the articles were written without the participation of a female author, while 51.7% involved at least one female author. In terms of occupational field, the majority of studies focused on other occupational fields or a combination of different occupations (35.8%), without emphasis on a specific class (22.9%). In the organizational field, the majority of studies were related to other organizations and combined organizations (55.7%), with 17.3% associated with the Ministry of Science, Research, and Technology. The age range of the articles showed that 82.3% were not focused on a specific age group, while 5.9% were specifically on youth. Gender-wise, 14% of the articles were focused on women's society, 1.5% on men's society, and 84.5% without emphasis on a specific gender. Out of the 271 research articles, 199 were quantitative, 34 were qualitative, and 38 were mixed. Among the quantitative articles, the descriptive statistical method, correlation and regression, and descriptive and comparative statistical methods were the most commonly used. For qualitative articles, the foundational data statistical method was predominant, while mixed articles often utilized the foundational data statistics, factor

analysis, and structural equation methods. Regarding data collection tools, most articles used questionnaires (67.2%), followed by interviews (11.1%), library tools (1.4%), and a combination of these tools (17.7%). The most frequently employed statistical software included SPSS, SPSS-LISREL, and SPSS-AMOS, with 140, 24, and 20 articles, respectively. Among the sports and non-sports publications, the highest number of research articles in the "sport for all" domain were found in the scientific quarterly of strategic studies of sports and youth (28 articles), sports management studies, and applied research in sports management (26 articles each). Conversely, publications such as the New Journal of Applied Sports Sciences, Applied The purpose of this investigation was to delineate the content attributes of scientific research articles pertaining to sports for all from 1390 to 1399. This study employed a descriptive methodology, content analysis for execution, and documentary data collection. The statistical population encompassed all scientific research articles accessible in the scientific databases of Jihad Daneshgahi, Normagz, and sports management research journals, utilizing keywords such as "sport for all," "sports participation," "leisure," and "citizenship sports." The research sample comprised 271 articles, representing the entire statistical population. Descriptive statistics, Excel, and SPSS-22 software were utilized for data analysis. The outcomes revealed that the highest percentage of thematic categories related to the concept of "sport for all," with 46.1% of the articles concentrating on the macro level and 45.4% at the city level. The majority of the research was published in 1396 and 1397, with Javadipour emerging as one of the most prolific authors. Additionally, 94.8% of the articles were authored by multiple individuals, with at least one female author in 51.7% of cases. In terms of job field, 22.9% of the research was not restricted to specific classes, while 13.3% focused on managers and employees. From an organizational perspective, 56.1% of the research was conducted in a combined form, and 17.3% was affiliated with the Ministry of Science, Research, and Technology. Regarding age and gender, most articles did not emphasize specific categories. The majority (73.43%) of the articles utilized the quantitative method, while 11.4% employed statistical methods such as factor analysis and structural equations, and 67.2% utilized questionnaires. Furthermore, 52.7% of the article

Researches of Sports Sciences, Education Without Borders, Management and Organizational Behavior in Sports, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Quarterly Journal of Sports Sciences, Islamic Azad University Karaj Branch, and Quarterly Journal of Sports Sciences and Applied Health Studies in Sports Physiology each published the fewest articles in the field of "sport for all," with only one article each. In the 271 reviewed articles, a total of 8211 sources were cited, with 47.3% being Persian sources and 52.7% Latin sources. On average, 14.3 Persian sources and 15.9 Latin sources were used in the articles.

Conclusion

sources were in Latin, and the Journal of Strategic Studies in Sports and Youth had the highest number of publications in this field. Based on the results, it is recommended that future research in this field incorporate mixed and qualitative studies. Additionally, it is suggested that sports officials, particularly those in the Federation of Sport for All, implement precise and long-term policies for the development of sports for all, in coordination with relevant organizations. This should involve leveraging the potential capacity of domestic science and sports specialists, as well as adopting successful models from other countries to advance the country's health through sports.

KEYWORDS

Citizenship Sports, Content Analysis, Leisure, Sport for All, Sports Participation.

Ethical Considerations:

Compliance with ethical guidelines

The author has complied with all ethical considerations.

Funding

The authors state no funding involved.

Conflict of Interest

The authors declare that there are no conflicts of interest regarding the publication of this manuscript.

Acknowledgment

We are grateful to all those who helped us in this research.

نشریه علمی

مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی

«مقاله پژوهشی»

تحلیل محتوای کمی روند پژوهش‌های مرتبط با ورزش همگانی از سال ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۹

لیلا بیرامی جغناپ^۱، رحیم رمضانی نژاد^{۲*}

چکیده

هدف پژوهش حاضر، شناخت ویژگی‌های محتوایی مقالات علمی پژوهشی مرتبط با ورزش همگانی از سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۹ بود. این پژوهش بر مبنای راهبرد، توصیفی، از نظر مسیر اجراء، تحلیل محتوا و از نظر جمع‌آوری اطلاعات، اسنادی بود. نمونه تحقیق به صورت تمام شمار و برابر با جامعه آماری به تعداد ۲۷۱ مقاله در نظر گرفته شد. از آمار توصیفی و نرم‌افزارهای اکسل و اسپاس نسخه ۲۲ برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد. نتایج نشان داد، بیشترین درصد مقوله موضوعی، مرتبط با مفهوم ورزش همگانی است و ۴۶/۱ درصد از مقالات در سطح کلان و از نظر منطقه جغرافیایی ۴۵/۴ درصد در سطح شهرستان انجام شده‌اند. بیشتر پژوهش‌ها در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ چاپ شدند. از نظر نویسندگان پرتولید، جوادی پور در صدر نویسندگان قرار دارد. ۹۴/۸ درصد مقالات بیشتر از یک نویسنده دارند که در ۵۱/۷ درصد از آن مقالات حداقل یک نویسنده زن مشارکت دارد. از نظر حوزه سنی و جنسیتی، بیشتر مقالات بدون تأکید بر طبقه‌ای خاص نگاشته شدند. ۷۳/۴۳ درصد مقالات از روش کمی، ۱۱/۴ درصد از مقالات از روش آماری تحلیل عاملی و معادله ساختاری و ۶۷/۲ درصد مقالات از ابزار پرسش‌نامه استفاده کردند. همچنین ۵۲/۷ درصد منابع مقالات، لاتین بود و نشریه «فصلنامه علمی مطالعات راهبردی ورزش و جوانان» بیشترین مقالات را در این حیطه چاپ کرده است. با توجه به نتایج به نظر می‌رسد برای جهت‌گیری پژوهشی در سال‌های آینده بهتر است از مطالعات آمیخته و کیفی در این حوزه استفاده شود.

واژه‌های کلیدی

اوقات فراغت، تحلیل محتوا، مشارکت ورزشی، ورزش شهروندی، ورزش همگانی.

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.
۲. استاد گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

نویسنده مسئول:

رحیم رمضانی نژاد

رایانامه: rramzani@guilan.ac.ir

استناد به این مقاله:

بیرامی جغناپ، لیلا؛ و رمضانی نژاد، رحیم. (۱۴۰۳). تحلیل محتوای کمی روند پژوهش‌های مرتبط با ورزش همگانی از سال ۱۳۹۰ الی ۱۳۹۹. فصلنامه علمی مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی، ۱۱ (۳)، ۳۴-۵۲. doi: 10.30473/jsm.2022.63772.1616

مقدمه

پیشرفت فناوری در شصت سال گذشته بر شهرها و زندگی روزمره، محیط طبیعی، روابط اجتماعی و سلامتی تأثیر گذاشته است. کم‌تحرکی بدنی به چالش اساسی در بهداشت عمومی تبدیل شده است و چهارمین علت اصلی مرگ‌ومیر در سراسر جهان است که از فشارخون بالا، قندخون و مصرف دخانیات پیشی گرفته است و شش در صد از مرگ‌ومیر جهانی را دربرمی‌گیرد (۱ سمارگلیا، ۲۰۱۸)؛ این در حالی است که فعالیت بدنی و ورزش همگانی^۲ به عنوان راه حل راهبردی و وسیله‌ای ارزان قیمت و مفرح (حیدری و همکاران، ۲۰۱۸)، توانایی بالقوه‌ای در تحقق اهداف سلامتی، اجتماعی و اقتصادی دارد (عباسی و همکاران، ۲۰۲۱). از مفاهیم مختلفی مانند ورزش اجتماعی^۳، ورزش برای همه^۴، ورزش تفریحی^۵، ورزش غیررسمی^۶ و ورزش عمومی^۷ برای مفهوم ورزش همگانی استفاده شده است (بابایی و همکاران، ۲۰۲۰)، اما رایج‌ترین اصطلاح بین‌المللی برای ورزش همگانی عبارت «ورزش برای همه» است که در بسیاری از کشورهای دنیا پذیرفته شده است (هریس و هولیهان، ۲۰۱۶).

هدف ورزش همگانی، تأمین سلامت و بهبود زندگی همه انسان‌ها است (شهریاری و همکاران، ۲۰۲۰)؛ بنابراین ارزش ورزش همگانی هم از نظر پیشگیری و هم از نظر درمانی قابل مشاهده است (آندریاشوویچ^۹ و همکاران، ۲۰۲۱). ورزش همگانی با هدف دموکراتیزه کردن فعالیت‌های بدنی و ورزش، دسترسی به آن را برای کل مردم، بدون در نظر گرفتن ظرفیت‌های جسمانی آن‌ها فراهم می‌کند (کیراکوسیان^{۱۰}، ۲۰۱۹). تحقق دموکراسی در ورزش یا تحقق مشارکت در جامعه مدنی، فارغ از سن، جنسیت، وزن، طبقه اجتماعی و هرگونه تبعیض و برخورداری یکسان از امکانات ورزشی از طریق ورزش همگانی میسر است. در سطح ملی نیز به رشد اقتصادی و اجتماعی، بهبود سلامت عمومی و نیک زیستی ملی^{۱۱} جوامع مختلف کمک می‌کند. در سطح بین‌المللی ممکن است نقشی مثبت و پایدار در صلح و توسعه بین‌المللی و همچنین ادغام فرهنگی بین ملت‌ها داشته باشد (کمال محمد^{۱۲}، ۲۰۲۰).

فلسفه ورزش همگانی، تشویق شهروندان به ورزش و فعالیت‌های بدنی است و سیاست‌گذاران باید از موقعیت خود برای پیشبرد این هدف و فراهم آوردن فرصت برای مشارکت عموم استفاده کنند (امان^{۱۳} و همکاران، ۲۰۰۹؛ فزونخواه و همکاران، ۲۰۲۱). مشارکت

در ورزش^{۱۴}، پیوستاری بلند از شروع زندگی فعال در شش سال نخست زندگی، مشارکت فعال و مستمر در کلاس‌های تربیت بدنی مدارس، مشارکت در انواع ورزش‌های تفریحی و تفریحات ورزشی در موقعیت‌های اجتماعی و شغلی مختلف، مشارکت مستمر و انبوه در ورزش‌های پایه و قهرمانی و در نهایت ورزش نخبه را در بر می‌گیرد که ورزش همگانی یا ورزش برای همه، بخش مهم و اساسی مشارکت ورزشی است که می‌تواند ورزش خانوادگی و ورزش شهروندی را به هم پیوند دهد. مفهوم ورزش شهروندی به درک اجتماعی افراد از زندگی شهری، استفاده از امکانات و موقعیت‌های موجود در آن مرتبط است (الله‌مرادی و همکاران، ۲۰۲۰). هر فرد ممکن است برای مدت کوتاهی به فعالیت ورزشی روی آورد، اما این فعالیت به معنای مشارکت ورزشی نیست؛ بلکه فعالیت مستمر همراه با نهادینه شدن ورزش، مشارکت ورزشی را در طول پیوستار مذکور شکل می‌دهد (مالینا و لیتل^{۱۵}، ۲۰۰۸). ورزش همگانی یعنی ورزشی که همه افراد در همه جا و هر زمانی که توانستند در هر رشته‌ای که تمایل به آن دارند، به صورت فردی یا گروهی به آن بپردازند (گودرزی و همکاران، ۲۰۱۳).

در سه دهه گذشته، شعار «ورزش برای همه» به صورت اصل بنیادی و اولویت برنامه‌های ورزشی در اغلب کشورهای جهان پذیرفته شده است. برای تحقق این شعار، شرکت‌ها و سازمان‌های دولتی و خصوصی و بسیاری از سازمان‌های غیرورزشی با صرف هزینه‌های بسیار زیاد، برنامه‌های مدون و سازمان‌یافته‌ای را به منظور مشارکت همه قشرهای اجتماعی و فراهم کردن فرصت‌های برابر در ورزش‌های تفریحی و انواع فعالیت‌های مفرح جسمانی، شروع و اجرا کردند (طاهرزاده و همکاران، ۲۰۲۰). نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد که دولت‌ها باید گسترش ورزش همگانی را سرلوحه برنامه‌های بلندمدت خود قرار دهند؛ در غیر این صورت باید در انتظار آمارهای نگران‌کننده بیماری‌ها، غیبت از کار در اثر بیماری‌های ناشی از کم‌تحرکی، افزایش مرگ‌ومیر و کاهش سطح بهداشت عمومی باشند (قاسمی و همکاران، ۲۰۲۰)؛ در ضمن درصد شرکت‌کنندگان در ورزش همگانی می‌تواند تصویر خوبی از وضعیت همگانی شدن ورزش‌های تفریحی در کشورهای مختلف جهان باشد (صفاری، احسانی و امیری، ۲۰۱۵). کیراکوسیان (۲۰۱۹) تأکید می‌کند که «ورزش برای همه» به شکل تفریحی مورد علاقه افراد از هر گروه سنی در هر کشوری در جهان تبدیل شده است و همچنین یک چارچوب آموزشی و اجتماعی در جوامع معاصر است که هدف آن

8. Harris & Houlihan

9. Andrijašević

10. Kirakosyan

11. National Well-Being

12. Kamal Mohamed

13. Aman, Mohamed & Omar-Fauzee

14. Sport Participation

15. Malina & Litte

1. Smareglia

2. Sport for All

3. Community Port

4. Sport for All

5. Recreational Sports

6. Informal Sports

7. Public Sport

علاوه بر تو سعه اجتماعی و افزایش تولید مؤثر، تو سعه شهروندان و جامعه به دلیل نقش حیاتی آن در بهبود آمادگی جسمانی، سلامتی، افزایش شادی و به تأخیر انداختن علائم پیری در افرادی است که ورزش می‌کنند.

ورزش همگانی در کنار ورزش تربیتی بیش از سایر سطوح ورزش نیازمند توسعه است و عوامل زیادی در سطوح کلان، میانی و خرد و همچنین در سطوح فردی و رفتاری بر اشاعه و ترویج آن تأثیر دارند (گرین^۱، ۲۰۰۶). درحقیقت می‌توان گفت که یکی از اقدامات مهم برای انجام رسالت یا مأموریت سازمان‌های ورزشی (از جمله هیئت‌های استانی) و اثربخشی فعالیت‌های آن‌ها، نیازمند وجود برنامه استراتژیک و جامع است (حیدری و همکاران، ۲۰۱۸) تا ضمن آگاهی از مسیر حرکت بتواند از هرگونه دوباره‌کاری، اتلاف منابع مالی، انسانی، فیزیکی و اطلاعاتی خود اجتناب ورزد (جوادی‌پور و سمیع‌نیا، ۲۰۱۳). برای حرکت در این مسیر لازم است که اصول و ماهیت ورزش همگانی سرلوحه توسعه آن قرار گیرد. سیاست مشارکت اجتماعی در ورزش همگانی در راستای توسعه و گسترش ورزش در بین اقشار مختلف جامعه و بهره‌گیری از مزایای آن در زمینه جبران کاهش تحرک افراد و کمک به افزایش نشاط و سلامتی جسمانی و روانی شهروندان، از اولویت‌های هر جامعه روبه‌رشدی است؛ به‌طوری‌که آمار شرکت افراد در ورزش همگانی نشان می‌دهد، وضعیت ورزش همگانی در کشور ایران در مقایسه با کشورهای پیشرفته جهان و حتی دیگر کشورهای هم‌رده خود نامطلوب است (پارساجو، ۲۰۱۸)؛ بنابراین لازم است که ورزش همگانی سرلوحه توسعه اجتماعی قرار گیرد. به‌طور کلی، سیاست مشارکت اجتماعی در ورزش همگانی در راستای توسعه و گسترش ورزش در بین اقشار مختلف جامعه و بهره‌گیری از مزایای آن در زمینه جبران کاهش تحرک افراد و کمک به افزایش نشاط و سلامتی جسمانی و روانی شهروندان، از اولویت‌های هر جامعه روبه‌رشدی است؛ بنابراین برای رشد و توسعه پایدار در سراسر کشور، نیازمند برنامه‌ریزی و توجه ویژه است. تحلیل و بررسی آنچه در نشریات علمی-پژوهشی چاپ می‌شود به ما در درک بهتر موضوع‌ها و مسئولیت‌های آن کمک می‌کند و می‌توانیم با نگاه به گذشته و تحلیل پژوهش‌های صورت‌گرفته، مسیر موردانتظار در آینده را ترسیم کنیم (سوجیمو و رابین^۲، ۲۰۱۷).

پژوهش‌ها ضامن و پشتیبان توسعه و پیشرفت در هر حوزه علمی هستند (بدیعی‌گهر و پورسلطانی، ۲۰۱۹)؛ تاکنون پژوهش‌های زیادی با رویکرد تحلیل محتوا در حوزه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی انجام شده است. حوزه مطالعات این پژوهش‌ها شامل کانال‌های ورزشی تلگرام (دورودیان و حیدریان، ۲۰۲۱)، استعدادیابی (علیزاده و همکاران، ۲۰۲۱)، کتب (ملانی و همکاران، ۲۰۲۱)؛ قاسمی و

همکاران، ۲۰۱۵؛ فاعلی و همکاران، ۲۰۱۵ الف، ۲۰۱۵ ب)، پژوهش‌های حوزه مدیریت ورزشی (مولادوست، ۲۰۲۱؛ تکلی، ۲۰۱۷؛ عظیم‌زاده و همکاران، ۲۰۱۷؛ سجادی و همکاران، ۲۰۱۶؛ عسگری و همکاران، ۲۰۱۴)، رسانه (جافری و رمضانی‌نژاد، ۲۰۲۱)، ورزش همگانی (فراهانی و همکاران، ۲۰۲۱؛ پورعبدی و همکاران، ۲۰۲۱)، ورزش شهروندی (عباسی و همکاران، ۲۰۲۱)، سیاست (عاشقی و همکاران، ۲۰۲۱)، برند (سلیمی و همکاران، ۲۰۲۱؛ عظیم‌زاده و همکاران، ۲۰۲۱)، توسعه بازی و ورزش سالمندان (برهمند و همکاران، ۲۰۲۱)، سایت‌های فروش اینترنتی (رحمانی و همکاران، ۲۰۲۱)، روزنامه (مصطفایی، ۲۰۲۱؛ زرکی و همکاران، ۲۰۱۴؛ کشکر و اویسی، ۲۰۱۶)، ورزش زنان (راسخ، ۲۰۲۱)، برنامه‌های ورزشی صداوسیما (جلالی و همکاران، ۲۰۲۱؛ قاسمی و همکاران، ۲۰۱۳)، مدیریت عملکرد منابع انسانی (خوشدل و همکاران، ۲۰۲۰)، پایگاه‌های خبری مجازی (سلطانی و همکاران، ۲۰۲۰)، مقالات تربیت‌بدنی و ورزش وزارت آموزش و پرورش (قاسمی و عسگر شمس‌سی، ۲۰۱۹)، گرد شگری (احمدی، ۲۰۲۱)، کارآفرینی (عاشوری و همکاران، ۲۰۱۸)، مطبوعات با رویکرد ورزش معلولین (ایمانیان و همکاران، ۲۰۱۶)، دیپلماسی (شریعتی و همکاران، ۲۰۱۶)، مقالات نشریه (ضیائی و همکاران، ۲۰۱۴)، اخبار ورزشی (امامی و ملانی، ۲۰۱۴)، مطبوعات با رویکرد ورزش بانوان (علمشاهی و همکاران، ۲۰۱۳)، برنامه ورزشی نود (قاسمی و همکاران، ۲۰۱۲)، شبکه‌های تلویزیونی با رویکرد ورزش بانوان (کرمی و همکاران، ۲۰۱۲) بود. در بین این مقالات، تنها پژوهش‌های فراهانی و همکاران (۲۰۲۱) و پورعبدی و همکاران (۲۰۲۱) در زمینه ورزش همگانی، مطالعات فاعلی و همکاران (۲۰۱۵ الف، ۲۰۱۵ ب) در زمینه اوقات فراغت و عباسی و همکاران (۲۰۲۱) در زمینه ورزش شهروندی بوده است. مطالعه فراهانی و همکاران (۲۰۲۱) با عنوان «تحلیل محتوای مطبوعات ورزشی با رویکردی بر ورزش همگانی» نشان داد که تفاوت درخورتوجهی در عملکرد روزنامه‌های مورد مطالعه از نظر پرداختن به موضوعات مختلف ورزشی وجود نداشت و ۷۲ درصد از مطالب آن‌ها به فوتبال اختصاص داشت؛ درحالی‌که میزان توجه به ورزش همگانی تنها ۵۴/۰ درصد از کل مطالب بود و در این میان روزنامه ایران ورزشی، به‌تنهایی نیمی از مطالب ورزش همگانی را چاپ کرده است. پورعبدی و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهش خود با عنوان «تبیین جایگاه ورزش همگانی در اندیشه رهبر معظم انقلاب با رویکرد تحلیل محتوا» به این نتیجه رسیدند که داده‌های حاصل از تجزیه و تحلیل بیانات مقام معظم رهبری را می‌توان در هشت مقوله اصلی سلامتی، سازمانی، اجتماعی، راهبردی، معنوی، ولایی، حکومتی و قهرمانی قرار داد. فاعلی و همکاران (۲۰۱۵ الف، ۲۰۱۵

می‌کند. در تحلیل کیفی محتوا، نحوه و محل قرار گرفتن کدهای استخراج‌شده از فراوانی واحدهای معنا از اهمیت بیشتری برخوردارند. در تحلیل محتوای کمی نیز حقایق از متن به شکل دفعات بیان شده و سپس به‌عنوان درصد یا تعداد واقعی از گروه‌های مهم ارائه می‌شود. در تحلیل کمی، از شمارش واحدهای محتوایی استفاده شده و تلاش می‌شود ویژگی‌های خاصی در متن اندازه‌گیری شود. تحلیل محتوای کمی باید از چهار ویژگی عینی‌بودن، منظم‌بودن، آشکاربودن و کمی‌بودن برخوردار باشد (عظیم‌زاده و همکاران، ۲۰۲۱). تحلیل محتوا، درصد عینیت بخشیدن، کمی‌کردن و سنجش‌پذیری پیام‌ها از طریق نمادهای مشخص است؛ از این‌رو غالباً در شناسایی، تحلیل و ضبط محتوای منابع چاپی و غیرچاپی استفاده می‌شود. تحلیل محتوای کمی یکی از روش‌های مهم و پرکاربرد تحقیق است. این روش از این حیث بر دیگر روش‌ها برتری دارد که در آن به گردآوری اطلاعات نیاز نیست؛ بلکه اطلاعات موجود است و باید تحلیل و نتیجه‌گیری شود (ادیب‌منش، ۲۰۲۰)؛ از این‌رو روش در پژوهش حاضر از روش تحلیل محتوای کمی استفاده شد.

جامعه آماری این تحقیق شامل تمامی مقالات علمی-پژوهشی چاپ‌شده در حوزه ورزش همگانی از سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۹ موجود در پایگاه اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی، نورمگز و مجلات علمی-پژوهشی حوزه مدیریت ورزشی بود که با جست‌وجوی کلمات کلیدی ورزش همگانی، مشارکت ورزشی، اوقات فراغت و ورزش شهروندی، بررسی شدند. نمونه تحقیق به‌صورت تمام‌شمار و برابر با جامعه آماری به تعداد ۲۷۱ مقاله در نظر گرفته شد. شایان ذکر است که برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی شامل فراوانی و درصد فراوانی در قالب جدول استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و اطلاعات حاصل از پژوهش از نرم‌افزارهای اکسل^۱ و اسپ‌اس‌اس^۲ نسخه ۲۲ استفاده شد.

یافته‌های پژوهش

توصیف محتوای مقالات علمی-پژوهشی ورزش همگانی، به تفکیک تقسیم‌بندی موضوعی در جدول ۱ نشان می‌دهد که بیشترین تعداد پژوهش‌های حوزه ورزش همگانی به‌طور اختصاصی، درباره ورزش همگانی با ۱۴۲ مقاله و کمترین سهم تعداد مقالات درباره ورزش شهروندی با ۴ مقاله در نشریات داخلی ورزشی و غیرورزشی چاپ شده است.

ب) به بررسی وضعیت کتب مدیریت اوقات فراغت و ورزش‌های تفریحی در دانشگاه‌های ایران تا پایان سال ۱۳۹۳ پرداختند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که این کتاب‌ها از دید ا ساتید، در بعد ظاهری به‌طور معناداری مناسب نیستند؛ درحالی‌که دانشجویان معتقد بودند که این کتاب‌ها در بعد ظاهری به‌طور معناداری نامناسب‌اند. عباسی و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهشی با عنوان «راهبردها و پیامدهای ورزش شهروندی سلامت‌محور در کلان‌شهرهای ایران: مطالعه کیفی (تحلیل محتوا)» ۸۲ کد باز حاوی راهبردها و پیامدها استخراج کردند و پس از جمع کدها شش درون‌مایه فرعی در قالب دو درون‌مایه اصلی با عنوان «راهبردها» و «پیامدها» را در ورزش شهروندی سلامت‌محور در کلان‌شهرهای ایران شناسایی کردند. بررسی تحقیقات حوزه ورزش همگانی و تفریحی نشان می‌دهد که تحقیقات بسیاری در زمینه تحلیل محتوای کیفی، تحلیل محتوای کمی کتب، نشریات، مقالات و رسانه‌های ورزشی انجام گرفته است و به تحلیل محتوای کمی مقالات حوزه بسیار مهم ورزش همگانی نیاز است. بنابراین، بررسی محتوای مقالات چاپ‌شده در نشریات علمی-پژوهشی نیز می‌تواند به پربار شدن ورزش همگانی در کشور کمک کند؛ از این‌رو بررسی و تحلیل مقالات، نوع انتخاب و مطالعه پژوهشگران و تحلیل روند مقالات و پژوهش‌های آینده در این زمینه، بیش‌ازپیش با اهمیت جلوه می‌کند و باعث روشن شدن وضعیت مقالات حوزه ورزش همگانی در کشور می‌شود. شناخت جهت‌گیری حوزه ورزش همگانی می‌تواند راهنمای موضوعات تحقیقاتی آتی در ورزش همگانی قرار گیرد؛ از این لحاظ، بررسی مقالات منتشر شده در حوزه ورزش همگانی در نشریات علمی-پژوهشی در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۹ از نظر تعداد مقالات، گرایش موضوعی مقالات، سطح، منطقه جغرافیایی، سال چاپ، نویسندگان پرتولید، تعداد نویسندگان، روش پژوهش، روش آماری، ابزار گردآوری داده‌ها، نرم‌افزارهای آماری، نشریه، منابع و میزان مشارکت زنان، از اهداف اصلی تحقیق حاضر بود.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش بر مبنای راهبرد، توصیفی، از نظر مسیر اجرا، تحلیل محتوا و از حیث جمع‌آوری اطلاعات، اسنادی بود. تحلیل محتوا در ابعاد تحلیل کیفی و کمی، منحصر به فرد است و می‌تواند در ابعاد استنتاجی و استقرایی به کار برده شود. تحلیل محتوای کیفی در پژوهش‌های اجتماعی ریشه دارد. در تحلیل کیفی، داده‌ها به‌صورت کلمه یا طرح ارائه می‌شود که ترسیم، بازنمود و تفسیر نتایج را ممکن

جدول ۱. توزیع موضوعی مقالات مرتبط با ورزش همگانی

Table 1. Thematic Publication of Articles Related to Sport for All

ردیف	موضوع	فراوانی	درصد
۱	ورزش همگانی	۱۴۲	۵۲/۴

۲	مشارکت ورزشی	۸۵	۳۱/۳
۳	اوقات فراغت	۴۰	۱۴/۸
۴	ورزش شهروندی	۴	۱/۵

اطلاعات جدول ۲ نشان می‌دهد که ۴۶/۱ درصد از پژوهش‌های حوزه ورزش همگانی در سطح کلان، ۱۹/۶ درصد در سطح میانی و ۳۴/۳ درصد در سطح خرد انجام شده است.

جدول ۲. توزیع سطوح تحلیل مقالات مرتبط با ورزش همگانی

Table 2. Distribution of Levels of Analysis of Articles Related to Sport for All

ردیف	سطح	فراوانی	درصد
۱	کلان	۱۲۵	۴۶/۱
۲	میانی	۵۳	۱۹/۶
۳	خرد	۹۳	۳۴/۳

اطلاعات جدول ۳ نشان می‌دهد که از نظر پوشش جغرافیایی، بیشتر پژوهش‌های حوزه ورزش همگانی در شهرستان (۴۵/۴ درصد) و کمترین پژوهش‌ها در سطح مقایسه بین‌المللی (۰/۴ درصد) انجام شده است. از نظر تقسیم‌بندی استانی، بیشترین پژوهش در استان کرمانشاه (۲/۱ درصد) و از حیث سطح شهرستان، بیشترین پژوهش‌ها در شهر تهران (۱۵/۰۵ درصد) انجام شده است.

جدول ۳. توزیع منطقه‌ای مقالات مرتبط با ورزش همگانی

Table 3. Regional Distribution of Articles Related to Sport for All

ردیف	منطقه جغرافیایی	فراوانی	درصد
۱	بین‌المللی	۲	۰/۷
۲	ملی	۱۰۱	۳۷/۳
۳	کرمانشاه	۶	۲/۱
	تهران	۵	۱/۷۵
	گیلان، کردستان، ایلام	۴	۱/۴
	هرمزگان، مازندران، خراسان رضوی	۳	۱/۰۵
	کرمان، خوزستان	۲	۰/۷
	یزد، گلستان، چهارمحال و بختیاری، قزوین، زنجان، البرز، اردبیل، آذربایجان شرقی	۱	۰/۳۵
	مجموع	۴۵	۱۶/۶
	تهران	۴۳	۱۵/۰۵
	اهواز	۷	۲/۴۵
	رشت	۶	۲/۱
۴	یزد، اصفهان، شیراز، مشهد، همدان، کرمان، ارومیه	۵	۱/۷۵
	کرمانشاه	۴	۱/۴
	کرمانشاه	۳	۱/۰۵
	مراغه، تبریز، بابلسر	۲	۰/۷
	یاسوج، گیلان غرب، گرگان، کامیاران، کازرون، چالوس، سر پل ذهاب، نور، مرودشت، مرند، ماکو، قم، شهرکرد، شاهین شهر، سبزوار، زرین شهر، چهرم، خلخال، جم، بیرجند، بناب، بابل، ایلام، انزلی، اردبیل، اراک، آمل	۱	۰/۳۵
	مجموع	۱۲۳	۴۵/۴

با توجه به اطلاعات جدول ۴، بیشتر پژوهش‌های حوزه ورزش همگانی در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ با ۳۹ مقاله و کمترین پژوهش‌ها در سال ۱۳۹۰ با هشت مقاله بوده است. همچنین این جدول نشانگر روند افزایشی پژوهش‌های این حوزه است و سال ۱۳۹۲ را می‌توان

نقطه آغاز این روند به شمار آورد. میانگین چاپ مقاله در هر سال نیز تقریباً ۲۷ مقاله است.

جدول ۴. توزیع سال چاپ مقالات مرتبط با ورزش همگانی

Table 4. Distribution of the Year of Publication of Articles Related to Sport for All

ردیف	سال	فراوانی	درصد	ردیف	سال	فراوانی	درصد
۱	۱۳۹۰	۸	۳	۶	۱۳۹۵	۱۹	۷
۲	۱۳۹۱	۱۱	۱/۴	۷	۱۳۹۶	۳۹	۱۴/۴
۳	۱۳۹۲	۳۲	۱۱/۸	۸	۱۳۹۷	۳۹	۱۴/۴
۴	۱۳۹۳	۳۰	۱۱/۱	۹	۱۳۹۸	۳۲	۱۱/۸
۵	۱۳۹۴	۲۶	۹/۶	۱۰	۱۳۹۹	۳۵	۱۲/۹
میانگین				۲۷/۱			

به ترتیب به محمد جوادی‌پور، حبیب هنری، حمید قاسمی، فرزاد غفوری و ابوالفضل فراهانی متعلق است.

در جدول ۵، بررسی داده‌های تحقیق از بعد محققان فعال در این حوزه نشان می‌دهد که بیشتر پژوهش‌های حوزه ورزش همگانی

جدول ۵. توزیع مقالات نویسندگان پر تولید در ورزش همگانی (۲۰ نویسنده اول)

Table 5. Distribution of Articles by the most Productive Authors in Sport for All (First 20 Authors)

ردیف	نام نویسنده	فراوانی	ردیف	نام نویسنده	فراوانی
۱	محمد جوادی‌پور	۱۱	۱۱	محمود گودرزی	۷
۲	حبیب هنری	۱۰	۱۲	محمدعلی قره	۷
۳	حمید قاسمی	۱۰	۱۳	عباس شعبانی	۷
۴	فرزاد غفوری	۹	۱۴	رحیم رضائی‌نژاد	۶
۵	ابوالفضل فراهانی	۹	۱۵	طاهره ازمشاء	۶
۶	مرجان صفاری	۸	۱۶	احمدعلی آصفی	۶
۷	سید محمدحسین رضوی	۷	۱۷	فرشاد تجاری	۶
۸	رضا اندام	۷	۱۸	ابراهیم علیدوست قهفرخی	۶
۹	محمد خیبری	۷	۱۹	سمیه رهبری	۵
۱۰	مهربان پارسامهر	۷	۲۰	لقمان کشاورز	۵

(۴۴/۷ درصد) و کمترین آن با مشارکت شش نویسنده (۰/۷ درصد) انجام شده است.

از نظر تعداد نویسندگان هر مقاله، اطلاعات جدول ۶ نشان می‌دهد که بیشتر پژوهش‌های حوزه ورزش همگانی، با همکاری سه نویسنده

جدول ۶. توزیع تعداد نویسندگان مقالات مرتبط با ورزش همگانی

Table 6. Distribution of the Number of Authors of Articles Related to Sport for All

ردیف	تعداد نویسندگان	فراوانی	درصد
۱	یک نویسنده	۱۴	۵/۲
۲	دو نویسنده	۶۴	۲۳/۶
۳	سه نویسنده	۱۲۱	۴۴/۷
۴	چهار نویسنده	۶۳	۲۳/۲
۵	پنج نویسنده	۷	۲/۶
۶	شش نویسنده	۲	۰/۷

یک نویسنده زن در حوزه ورزش همگانی نگاشته شده است.

اطلاعات جدول ۷ نشان می‌دهد که ۱۳۱ مقاله (۴۸/۳ درصد) بدون مشارکت نویسنده زن و ۱۴۰ مقاله (۵۱/۷ درصد) حداقل با مشارکت

جدول ۷. توزیع مشارکت نویسندگان زن در مقالات ورزش همگانی

Table 7. Distribution of Participation of Female Authors in Sport for all Articles

ردیف	تعداد نویسندگان	فراوانی	درصد
۱	مقاله بدون نویسنده زن	۱۳۱	۴۸/۳
۲	مقاله با یک نویسنده زن	۱۰۳	۳۸
۳	مقاله با دو نویسنده زن	۲۹	۱۰/۷
۴	مقاله با سه نویسنده زن	۸	۳

مقالات بدون تأکید بر طبقه‌ای خاص و ۵/۹ درصد مقالات روی جوانان انجام شده است. همچنین بررسی حوزه جنسیتی مقالات نشان می‌دهد که ۱۴ درصد مقالات روی جامعه زنان، ۱/۵ درصد مقالات روی جامعه مردان و ۸۴/۵ درصد مقالات بدون تأکید بر جنسیتی خاص نگاشته شده است.

اطلاعات جدول ۸ نشان می‌دهد که از نظر حوزه شغلی، بیشترین مطالعات روی سایر حوزه شغلی یا ترکیبی از شغل‌های مختلف (۳۵/۸ درصد) و بدون تأکید بر طبقه‌ای خاص (۲۲/۹ درصد)، و از نظر حوزه سازمانی، بیشتر مطالعات روی سایر سازمان‌ها و سازمان‌های ترکیبی (۵۵/۷ درصد) و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (۱۷/۳ درصد) انجام شده است. بررسی حوزه سنی مقالات نشان می‌دهد که ۸۲/۳ درصد

جدول ۸. توزیع حوزه مطالعاتی مقالات ورزش همگانی

Table 8. Distribution of the Study Area Sport for all Articles

حوزه	خرده‌مقیاس	فراوانی	درصد	خرده‌مقیاس	فراوانی	درصد
حوزه شغلی	مدیران و کارکنان	۳۶	۱۳/۳	مربیان	۱	۰/۴
	اعضای هیئت علمی	۶	۲/۲	نظامیان	۲	۰/۷
	دانشجویان	۲۹	۱۰/۷	کارگران	۱	۰/۴
	دانش آموزان	۱۱	۱/۴	اقتدار خاص (جانبازان، معلولین و بیماران و...)	۱۰	۳/۷
	معلمان	۶	۲/۲	بدون تأکید بر طبقه‌ای خاص	۶۲	۲۲/۹
	ورزشکاران	۱۰	۳/۷	سایر-ترکیبی	۹۷	۳۵/۸
	فدراسیون و وزارت ورزش و جوانان	۱۹	۷	وزارت آموزش و پرورش	۱۷	۶/۳
حوزه سازمانی	وزارت علوم، تحقیقات و فناوری	۴۷	۱۷/۳	باشگاه‌ها	۴	۱/۵
	سازمان صداوسیما	۲۱	۷/۷	نیروی انتظامی	۲	۰/۷
	وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۲	۰/۷	شهرداری	۷	۲/۶
	سایر-ترکیبی	۱۵۱	۵۶/۱			
حوزه سنی	کودکان	۰	۰	بزرگسالان	۲	۰/۷
	نوجوانان	۱۰	۳/۷	سالمنان	۱۲	۴/۴
	جوانان	۱۶	۵/۹	بدون تأکید بر طبقه‌ای خاص	۲۲۳	۸۲/۳
	ترکیبی	۸	۰/۳			
حوزه جنسیتی	مردان	۴	۱/۵	بدون تأکید بر جنسیتی خاص	۲۲۹	۸۴/۵
	زنان	۳۸	۱۴			

آماري توصيفي، همبستگي و رگرسيون و روش‌های آماری توصیفی و مقایسه‌ای به‌صورت یکسان هرکدام با ۴۱ مقاله، در میان مقالات کیفی، روش آماری داده‌بنیاد با ۲۷ مقاله و در میان مقالات آمیخته،

اطلاعات جدول ۹ نشان می‌دهد که از بین ۲۷۱ مقاله پژوهشی، ۱۹۹ مقاله به روش کمی، ۳۴ مقاله به‌صورت کیفی و ۳۸ مقاله به‌صورت آمیخته انجام شده است. همچنین در میان مقالات کمی، روش‌های

روش‌های آماری داده‌بنیاد، تحلیل عاملی و معادله ساختاری با ۲۱ مقاله
بیشترین میزان سهم را در مقایسه با سایر روش‌های آماری داشتند.

جدول ۹. توزیع روش پژوهش و روش آماری مقالات ورزش همگانی

Table 9. Distribution of Research Methods and Statistical Methods of Sport for All Articles

روش پژوهش	روش آماری	فراوانی	درصد
کمی	توصیفی	۱۸	۶/۷
	توصیفی، همبستگی و رگرسیون	۴۱	۱۵/۱
	تحلیل عاملی و معادله ساختاری	۳۱	۱۱/۵
	توصیفی و مقایسه‌ای	۴۱	۱۵/۱
	توصیفی، همبستگی و مقایسه‌ای	۶	۲/۴
	توصیفی، تحلیل عاملی و معادله ساختاری	۴	۱/۶
	همبستگی، رگرسیون و مقایسه‌ای	۱۶	۵/۹
	همبستگی، رگرسیون، تحلیل عاملی و معادله ساختاری	۲۹	۱۰/۸
	مقایسه‌ای، تحلیل عاملی و معادله ساختاری	۷	۲/۷
	فرا تحلیل	۱	۰/۴
کیفی	تحلیل محتوای کمی	۳	۱/۲
	مجموع	۱۹۹	۷۳/۴
	داده‌بنیاد	۲۷	۱۰
	مروری	۴	۱/۵
	تحلیل محتوای کیفی	۳	۱/۱
آمیخته	مجموع	۳۴	۱۲/۶
	داده‌بنیاد، همبستگی و مقایسه‌ای	۱۷	۶/۳
	داده‌بنیاد، تحلیل عاملی و معادله ساختاری	۲۱	۷/۷
	مجموع	۳۸	۱۴
	جمع کل	۲۷۱	۱۰۰

اطلاعات جدول ۱۰ نشان می‌دهد که بیشتر مقالات ورزش همگانی از پرسش‌نامه با ۶۷/۲ درصد، ۱۱/۱ درصد از مصاحبه، ۴/۱ درصد از ابزار کتابخانه‌ای و ۱۷/۷ درصد از ترکیبی از این ابزارها به‌عنوان ابزار گردآوری داده‌ها در پژوهش خود استفاده کرده‌اند.

جدول ۱۰. توزیع ابزار گردآوری داده‌های مربوط به مقالات ورزش همگانی

Table 10. Distribution of Data Collection Tools Related to Sport for All Articles

ردیف	ابزار گردآوری داده‌ها	فراوانی	درصد
۱	پرسش‌نامه	۱۸۲	۶۷/۲
۲	مصاحبه	۳۰	۱۱/۱
۳	کتابخانه‌ای	۱۱	۴/۱
۴	ترکیبی (پرسش‌نامه، مصاحبه، کتابخانه‌ای)	۴۸	۱۷/۷

با توجه به اطلاعات جدول ۱۱، بیشترین میزان استفاده از نرم‌افزارهای آماری در مقالات مرتبط با ورزش همگانی به نرم‌افزارهای SPSS، SPSS-LISREL و SPSS-AMOS به‌ترتیب با تعداد ۱۴۰، ۲۴ و ۲۰ مقاله مربوط است.

جدول ۱۱. توزیع نرم‌افزارهای آمارهای مقالات ورزش همگانی

Table 11. Distribution of Statistics Software for Sport for all Articles

ردیف	نرم‌افزار آماری	فراوانی	درصد
۱	SPSS	۱۴۰	۵۱/۷
۲	LISREL	۴	۱/۵
۳	Expert Choice	۴	۱/۵
۴	AMOS	۱	۰/۴
۵	PLS	۶	۲/۲
۶	HLM	۳	۱/۱
۷	MAXQDA	۳	۱/۱
۸	SPSS-LISREL	۲۴	۸/۹
۹	SPSS-AMOS	۲۰	۷/۴
۱۰	SPSS-PLS	۸	۳
۱۱	SPSS-Excel	۴	۱/۵
۱۲	SPSS-Excel-LISREL	۱	۰/۴
۱۳	SPSS-Excel-Amos	۱	۰/۴
۱۴	SPSS-MATLAB	۱	۰/۴
۱۵	SPSS-Super Decisions	۱	۰/۴
۱۶	MAXQDA-SPSS-PLS	۲	۰/۷
۱۷	MAXQDA-AHP-Amos	۱	۰/۴
۱۸	Expert Choice-Arc GIS	۱	۰/۴
۱۹	سایر	۴۶	۱۶/۹

تازه‌های علوم کاربردی ورزش، تحقیقات کاربردی علوم ورزشی، آموزشی بدون مرز، مدیریت و رفتار سازمانی در ورزش دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، فصلنامه علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، فصلنامه علوم ورزش و مطالعات کاربردی تندرستی در فیزیولوژی ورزش، هر کدام با ۱ مقاله کمترین مقالات را در حوزه ورزش همگانی به چاپ رسانده‌اند.

اطلاعات جدول ۱۲ نشان می‌دهد که از بین نشریات ورزشی و غیرورزشی بررسی شده، بیشترین تعداد پژوهش‌های حوزه ورزش همگانی، به ترتیب در فصلنامه‌های علمی مطالعات راهبردی ورزش و جوانان (۲۸ مقاله)، مطالعات مدیریت ورزشی و پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی (هر کدام ۲۶ مقاله) چاپ شده است. نشریه‌های

جدول ۱۲. توزیع مقالات مرتبط با ورزش همگانی در نشریات علمی

Table 12. Distribution of Articles Related to Sport for All in Scientific Publications

ردیف	نام مجله / نشریه	فراوانی	ردیف	نام مجله / نشریه	فراوانی
۱	پژوهش در ورزش تربیتی (پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی)	۱۷	۱۴	فصلنامه علمی مطالعات راهبردی ورزش و جوانان	۲۸
۲	پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی	۲۶	۱۵	مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش	۸
۳	پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی دانشگاه خوارزمی	۱۰	۱۶	پژوهش‌نامه اقتصاد و بازاریابی در ورزش دانشگاه علامه طباطبائی	۳
۴	پژوهش‌نامه مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی دانشگاه مازندران	۱۰	۱۷	رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی	۱۶
۵	مطالعات مدیریت ورزشی (پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی)	۲۶	۱۸	مدیریت ارتباطات در رسانه‌های ورزشی دانشگاه پیام نور	۱۱
۶	مدیریت ورزشی دانشگاه تهران	۱۶	۱۹	مدیریت و توسعه ورزش دانشگاه گیلان	۸
۷	پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی دانشگاه بوعلی همدان	۱۲	۲۰	مدیریت منابع انسانی در ورزش دانشگاه شاهرود	۲
۸	مطالعات مدیریت رفتار سازمانی در ورزش دانشگاه پیام نور گرمسار	۱۱	۲۱	تازه‌های علوم کاربردی ورزش Annals of Applied Sport Science	۱
۹	پژوهش‌های فیزیولوژی و مدیریت ورزشی جهاد دانشگاهی	۴	۲۲	فصلنامه علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج	۱

۱۰	فصلنامه مطالعات فرهنگی اجتماعی المپیک	۳	۲۳	مطالعات روانشناسی ورزشی	۵
۱۱	مطالعات تربیت بدنی و علوم ورزشی	۴	۲۴	فصلنامه علوم ورزش	۱
۱۲	مدیریت و رفتار سازمانی در ورزش دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب	۱	۲۵	مطالعات کاربردی تندرستی در فیزیولوژی ورزش (شهید مدنی تبریز)	۱
۱۳	تحقیقات کاربردی علوم ورزشی، آموزشی بدون مرز	۱	۲۶	نشریات غیر ورزشی	۴۵
جمع کل			۲۷۱		

لاتین بودند. میانگین منابع فارسی، ۱۴/۳ و میانگین منابع لاتین، ۱۵/۹ بود.

براساس اطلاعات جدول ۱۳، در ۲۷۱ مقاله بررسی شده، ۸۲۱۱ منبع استفاده شده است که ۴۷/۳ درصد منابع فارسی و ۵۲/۷ درصد منابع

جدول ۱۳. توزیع منابع و مآخذ استفاده شده در مقالات مرتبط با ورزش همگانی

Table 13. Distribution of Sources and References Used in Articles Related to Sport for All

ردیف	منابع	فراوانی	درصد	میانگین
۱	فارسی	۳۸۸۱	۴۷/۳	۱۴/۳
۲	لاتین	۴۳۳۰	۵۲/۷	۱۵/۹
۳	جمع کل	۸۲۱۱	۱۰۰	۳۰/۲

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی وضعیت کمی و عینی پژوهش‌های مرتبط با ورزش همگانی در ده سال اخیر انجام شد. نتایج نشان داد که از بین چهار مفهوم مشترک در حوزه ورزش عمومی و تفریحی، در ۵۲/۴ درصد مقالات از مفهوم ورزش همگانی استفاده شده است و پس از آن به ترتیب مفاهیم ورزش شهروندی، مشارکت ورزشی و اوقات فراغت، در اولویت‌های بعدی قرار داشتند. به نظر می‌رسد، از آنجاکه در آغاز از مفهوم ورزش همگانی به جای ورزش برای همه^۱ استفاده شده است، محققان بیشتر این مفهوم را به کار برده‌اند؛ درحالی که متداول شدن این مفهوم سبب شده است برخی آن را نوعی یا مجموعه‌ای از رشته‌های ورزشی خاص در نظر بگیرند و حتی در ایران، فدراسیونی با همین نام شکل گرفته است و ورزش‌هایی را در بر می‌گیرد که نمی‌توانند در زیرمجموعه دیگر فدراسیون‌های ورزشی قرار بگیرند؛ البته ممکن است با توجه به شرایط رشته‌های پذیرفته شده در مسابقات المپیک یا جهانی، برخی از این رشته‌ها از فدراسیون ورزش همگانی جدا شوند. علاوه بر این تحلیل ساختاری، به نظر می‌رسد که مفهوم «ورزش برای همه» به معنای ورزش‌های خاصی نیست که انجمن، تشکیلات و فدراسیون ورزشی ندارند یا جدا از رشته‌های ورزشی است که فدراسیون خاصی دارند؛ بلکه به معنی عمومی کردن هر نوع فعالیت بدنی، ورزشی و تفریحات ورزشی برای همه مردم است؛ از این رو توسعه ساختارها، امکانات، برنامه‌های ورزشی و به ویژه تدارک مکانیزم‌های دسترسی و انگیزشی برای افزایش مشارکت مردم در هر نوع فعالیت ورزشی و در هر زمان و

مکانی و با هر نوع توانایی و شدتی، به معنای ورزش برای همه یا همه ورزش‌ها برای همه افراد است. اگر چنین تحلیلی را بپذیریم، حتی می‌توان ادعا کرد این نوع ورزش و مشارکت ورزشی که ورزش-های پایه هر رشته ورزشی را هم در بر می‌گیرد، مقدم بر ورزش تربیتی در مدل مول و همکاران (۲۰۰۵) یا حداقل هم سطح آن است. در نهایت، هر چند هم‌اکنون در ادامه روند پژوهشی این حوزه از مفاهیم جدیدی مانند ورزش خانواده، ورزش شهروندی، ورزش تفریحی، تفریحات ورزشی، مشارکت ورزشی پایدار و غیره استفاده می‌شود، به نظر می‌رسد مفهوم عام و گسترده «فعالیت بدنی»^۲ همه این مفاهیم را در بر می‌گیرد و مفهومی مشترک بین حوزه ورزش با حوزه تربیت و سلامت است و می‌تواند به گفتمانی مشترک بین این سه نهاد و همکاری‌های بین سازمانی تبدیل شود؛ زیرا فعالیت بدنی مانند مفهوم ورزش، محدود نیست و انواع فعالیت‌های بدنی مرتبط با کار، فعالیت-های بدنی مرتبط با فراغت و فعالیت‌های بدنی مرتبط با ورزش را در بر می‌گیرد.

از نظر سیاست‌گذاری، در ادامه جهت‌گیری پژوهشی می‌توان موضوع ورزش همگانی را براساس حکمرانی و حاکمیتی در سه سطح خرد (رفتاری)، میانی (سازمانی) و کلان (محیطی) بررسی کرد. سطح کلان ورزش همگانی باید شامل سیاست‌گذاری‌ها، استراتژی‌ها، بستر و زمینه‌های لازم برای مشارکت عموم مردم در انواع فعالیت‌های بدنی و ورزشی باشد. در سطح میانی ورزش برای همه نیز از ساختارها، مدیریت و انواع پشتیبانی‌های نرم و سخت به منظور تحقق یافتن توسعه ورزش استفاده می‌شود. سطح خرد ورزش برای

درصد) صورت گرفته است و در بسیاری از استان‌ها هیچ پژوهشی در حوزه ورزش همگانی مشاهده نشد؛ البته باید مسائل اکولوژیک این مناطق را نیز در نظر گرفت.

نتایج حاصل از بررسی روند چاپ مقالات علمی-پژوهشی نشان داد که مقالات در حوزه ورزش همگانی از سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۲ و از سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷ سیر صعودی و روبه‌رشد داشته است، ولی این روند از سال‌های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۵ شکل نزولی به خود گرفته است. همچنین نتایج نشان می‌دهد که بیشترین پژوهش‌ها در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ هرکدام با ۳۹ مقاله بوده است که نتیجه افزایش علاقه‌مندی پژوهشگران به این حوزه در دانشگاه‌های کشورمان در سال‌های ۱۳۹۶ و ۱۳۹۷ است. اگر نگاه دقیق‌تری به کمیت مقالات در این ده سال داشته باشیم، آمار بیانگر آن است که به‌طور میانگین تقریباً در هر سال ۲۷ مقاله در حوزه ورزش همگانی در نشریات علمی-پژوهشی کشور به چاپ رسیده است. تعداد کم نشریات علمی-پژوهشی، دخالت سلیقه و اعمال نفوذ در چاپ مقالات، روند کند دآوری و مواردی از این دست، در کمیت مقالات به‌چاپ‌رسیده در این حیطه بی‌تأثیر نیست.

براساس یافته‌های حاصل از تحلیل محتوا، پنج نویسنده به‌ترتیب محمد جوادی‌پور، حبیب هنری، حمید قاسمی، فرزاد غفوری و ابوالفضل فراهانی، بیشترین مقاله را در حوزه ورزش همگانی داشتند. این نتایج نشان می‌دهد که محققان مذکور علاقه و گرایش بیشتری به پژوهش در حوزه ورزش همگانی دارند؛ بنابراین سیاست‌گذاران و مدیران عالی ورزش کشور و همچنین فدراسیون ورزش همگانی می‌توانند از وجود این محققان برای تصمیم‌گیری‌های خود در حوزه ورزش همگانی استفاده کنند.

براساس نتایج این پژوهش، ۹۴/۸ درصد از مقالات با چند نویسنده و ۵/۲ درصد از مقالات با یک نویسنده انجام شده است. همچنین بیشتر مقالات (۴۴/۷ درصد) با سه نویسنده ارائه شده است. براساس این نتایج، درصد هم‌پژوهی (چند نویسنده بودن مقالات) در این حیطه بسیار زیاد است؛ به‌طوری‌که درصد هم‌پژوهی در حوزه ورزش همگانی از گزارش‌های عاشوری و همکاران (۲۰۱۸) و قاسمی و عسگرشمسی (۲۰۱۹) بیشتر و از گزارش عسگری و همکاران (۲۰۱۴) کمتر است؛ البته روند روبه‌رشد مشارکت‌های آموزشی و پژوهشی همچنان باید تقویت شود و در حوزه‌های دیگری مانند تدریس، ترجمه و تألیف کتب، طرح‌های پژوهشی، هدایت پایان‌نامه و رساله‌های دانشجویی، مشارکت میان گرایشی و بین دانشگاهی و مشارکت با محققان خارجی ادامه یابد.

نتایج پژوهش نشان داد، ۴۸/۳ درصد از مقالات بدون نویسنده زن منتشر شدند، ۳۷ درصد مقالات دارای یک نویسنده زن و ۵۱/۸ درصد

همه، سطح مشارکت عینی مردم در رویدادهای ورزشی مختلف است که به‌شدت تحت‌تأثیر رفاه عمومی، موقعیت اقتصادی-اجتماعی^۱، ویژگی‌های فردی، انگیزه‌ها و نگرش‌ها و دیگر متغیرهای فرهنگی تعیین می‌شود. در تحقیق حاضر نیز پژوهش‌های سطح کلان با ۴۶/۱ درصد، سهم بیشتری از مطالعات را در مقایسه با سطوح میانی (۱۹/۶ درصد) و خرد (۳۴/۳ درصد) داشتند که به نظر می‌رسد پژوهشگران گرایش بیشتری به بررسی وضعیت سطح کلان ورزش همگانی دارند. این نتایج نشان می‌دهد که سطح کلان در ورزش همگانی ایران از جایگاه خاصی برخوردار است؛ زیرا مهم‌ترین ویژگی این سطح، اهمیت و حساسیت آن در مقایسه با سایر سطوح است. حتی برنامه و اقدامات دو سطح دیگر به سطح کلان و حاکمیتی وابسته است؛ همان‌طور که احسانی و همکاران (۲۰۱۵) بیان کردند، سطح کلان (زمینه‌ای) ورزش همگانی ایران که دو سطح دیگر در آن ریشه دارند، شامل محیط و شرایط بیرونی است و به‌طور کلی، یک عامل اثرگذار جدی بر سطوح سازمانی و رفتاری است. سطح میانی یا سازمانی و مدیریتی، دربرگیرنده مجموعه روابط منظم حاکم بر اجزای داخلی و عینی ورزش همگانی ایران است که در پژوهش آصفی و قنبرپور (۲۰۱۸) نیز مهم‌ترین بعد در نهادینه کردن ورزش همگانی ایران، بعد سازمانی است. سطح رفتاری عوامل مربوط به رفتار ورزشی مردم ایران (عمدتاً انگیزه‌ها، موانع، مشکلات و...) با رویکرد سلامت است که در تحقیقات اولیه مرتبط با موضوع فراغت و ورزش همگانی، بیشتر سطح خرد و رفتاری مدنظر قرار داشت؛ اگرچه رابطه بین این سطوح تنگاتنگ است و تحلیل سطوح نزدیک باید تعاملی و رفت و برگشتی باشد. همچنین لازم است محققان در این باره به رویکرد سیستمی و اکولوژیک، بیشتر توجه کنند.

براساس نتایج، از نظر توزیع جغرافیایی، تعداد زیادی از پژوهش‌ها در شهرستان (۴۵/۴ درصد) و سطح ملی (۳۷/۳ درصد) انجام شده است که شهر تهران (۱۵/۰۵ درصد) در اولویت اول قرار داشت که مطابق با نتایج پژوهش عاشوری و همکاران (۲۰۱۸) بود. به‌هرحال، زندگی صنعتی امروز و مقتضیات آن از جمله بی‌تحرکی ناشی از ماشینی‌شدن بیش از حد زندگی، ورزش را به‌ویژه در شهرهای صنعتی و بزرگ اجتناب‌ناپذیر کرده است. از طرف دیگر، شهرنشینی و افزایش تمایل به زندگی در شهرها، ایجاد شرایط و توسعه ورزش همگانی در استان-ها و شهرهای میلیونی را ضروری کرده است. این نتایج نشان می‌دهد که تمرکز دانشجویان، اعضای هیئت علمی و سایر محققان به مشکلات منطقه‌ای و بومی و سپس ملی بوده است؛ البته تحقیق در سطح شهرستان می‌تواند به کاربردی‌بودن پژوهش هم کمک کند که این نتایج با نتایج مطالعه قاسمی و عسگرشمسی (۲۰۱۹) همخوانی دارد. از بین استان‌ها، بیشترین پژوهش‌ها در استان کرمانشاه (۲/۱)

از مقالات حداقل دارای یک نویسنده زن بودند که نشان می‌دهد مشارکت زنان در نگارش مقالات از متوسط بیشتر است. این درصد مشارکت در مقایسه با گزارش‌های عاشوری و همکاران (۲۰۱۸) و قاسمی و عسگرشمسی (۲۰۱۹) کمتر است. یکی از علت‌های آن شاید تعداد بیشتر پژوهشگران مرد در مقایسه با زن باشد؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود که مشارکت زنان در تدوین مقالات بیشتر شود.

بررسی مقالات حوزه ورزش همگانی نشان داد که از نظر حوزه شغلی، بیشترین پژوهش‌ها روی سایر حوزه شغلی یا ترکیبی از شغل‌های مختلف (۳۵/۸ درصد)، بدون تأکید بر طبقه‌ای خاص (۲۲/۹ درصد) و مدیران و کارکنان (۱۳/۳ درصد) و کمترین درصد مقالات روی جامعه آماری کارگران (۰/۴ درصد) و مربیان (۰/۴ درصد) انجام شده است. از نظر حوزه سازمانی، بیشتر مطالعات روی سایر سازمان‌ها و سازمان‌های ترکیبی (۵۵/۷ درصد) و وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (۱۷/۳ درصد) و کمترین مطالعات روی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و نیروی انتظامی (۰/۷ درصد) انجام شده است. با توجه به اینکه ورزش همگانی کوششی برای ترویج ورزش بین تمام اقشار جامعه است، در بیشتر پژوهش‌ها از جوامع مطالعاتی مختلف، از نظر حوزه شغلی، سازمانی، سنی و جنسیتی به صورت ترکیبی استفاده شده است. همچنین به علت دسترسی آسان‌تر و پاسخ‌گویی بهتر مدیران و کارکنان در حوزه ورزش همگانی در مقایسه با سایر جوامع مطالعاتی، پژوهشگران بیشتر به انجام پژوهش‌های خود در این بخش علاقه دارند. از آنجاکه بسیاری از مقالات توسط دانشجویان و اساتید دانشگاهی انجام می‌شود، به دلیل تعامل بهتر این افراد با جامعه دانشگاهی و دغدغه‌مند بودن آن‌ها در زمینه ورزش دانشگاهی، بیشتر پژوهش‌ها مربوط به این سازمان بوده است. درخصوص حوزه سازمانی، خلأ حضور نهاد بسیار مؤثر و تعیین‌کننده‌ای چون آموزش و پرورش به وضوح احساس می‌شود؛ از این رو اتخاذ راهکارهای مشارکتی و حمایتی این نهاد مهم و تأثیرگذار ورزش کشور به منظور حضور فعال در عرصه‌های پژوهشی، در این بخش ضروری به نظر می‌رسد. از نظر حوزه سنی، بیشتر مطالعات بدون تأکید بر طبقه‌ای خاص (۸۲/۳ درصد) و حوزه جوانان (۵/۹ درصد) و کمترین مطالعات در حوزه بزرگسالان (۰/۷ درصد) صورت گرفته است. از آنجاکه جوانان جمعیت درخور توجهی از هر جامعه را به خود اختصاص می‌دهند و همچنین به دلیل حساسیت زیاد این دوره سنی در مقایسه با سایر رده‌های سنی، پژوهشگران بیشتر بر این رده سنی تأکید داشته‌اند تا اقداماتی در راستای بهینه‌کردن شرایط زندگی آن‌ها، به منظور بهبود سلامت عمومی و همچنین کاهش مشکلات اجتماعی آنان انجام شود. این نتایج با نتایج پژوهش عسگری و همکاران (۲۰۱۴) همسوست. در رابطه با حوزه جنسیتی مقالات، ۱۴ درصد مقالات روی جامعه زنان، ۱/۵ درصد مقالات روی جامعه

مردان و ۸۴/۵ درصد مقالات بدون تأکید بر جنسیتی خاص نگاشته شده است. با توجه به این نتایج، بیشتر پژوهشگران بر حوزه ورزش بانوان تمرکز داشته‌اند. با توجه به اینکه تقریباً نیمی از جمعیت ایران را دختران و زنان تشکیل می‌دهند، توجه به مشارکت بانوان در زندگی اجتماعی باید جامع‌تر و دقیق‌تر باشد؛ به عبارت دیگر، فقدان تحرک جسمانی زنان یعنی محروم شدن بخش مهمی از جامعه از سلامتی و بهداشت جسمانی و روانی که لطمه‌های جبران‌ناپذیر برای کل جامعه به دنبال خواهد داشت (اسکندرزاده و همکاران، ۲۰۲۱). این یافته‌ها با نتایج مطالعات سجادی و همکاران (۲۰۱۶) و عسگری و همکاران (۲۰۱۴) ناهم‌سوست. از آنجاکه ورزش همگانی کوششی برای ترویج ورزش بین تمام اقشار جامعه است، پیشنهاد می‌شود پژوهشگران در تدوین مقالات، تمامی اقشار جامعه اعم از حوزه‌های شغلی و سازمانی، رده‌های سنی و همچنین جنسیت‌های مختلف را در نظر بگیرند.

بررسی روش‌های پژوهش نشان داد که روش غالب در پژوهش‌های حوزه ورزش همگانی، روش کمی با سهم ۷۲ درصد است و ۱۴/۸ درصد پژوهش‌ها کیفی و ۱۳/۳ درصد پژوهش‌ها به صورت آمیخته انجام شده‌اند. گفتنی است که پژوهش‌های این حوزه کمتر به سمت مطالعات کیفی و آمیخته متمایل است و با توجه به ماهیت موضوع و هدف پژوهش هنوز توسعه نیافته است؛ بنابراین برای جهت‌گیری پژوهشی در سال‌های آینده بهتر است از مطالعات آمیخته و کیفی در این حوزه استفاده شود. در دسترس بودن روش‌های آماری و ریاضی متنوع و جامعه‌های آماری در دسترس می‌تواند از دلایل گرایش پژوهشگران این حیطه مطالعاتی به سمت مطالعات کمی باشد. این نتایج با نتایج مطالعات عظیم‌زاده و همکاران (۲۰۲۱)، قاسمی و عسگرشمسی (۲۰۱۹)، عظیم‌زاده و همکاران (۲۰۱۷)، عاشوری و همکاران (۲۰۱۸)، عسگری و همکاران (۲۰۱۴) همسوست. همچنین بیشترین سهم استفاده از روش‌های آماری کمی مربوط به توصیفی، همبستگی و رگرسیون است و روش آماری توصیفی و مقایسه‌ای به طور یکسان با ۱۵/۱ درصد بوده است و کمترین سهم مربوط به فراتحلیل با ۰/۴ درصد است. این نتایج با نتایج مطالعه عظیم‌زاده و همکاران (۲۰۲۱) همسوست. در روش آماری کیفی، بیشترین سهم مربوط به داده‌بنیاد با ۱۰ درصد است. در روش آماری آمیخته نیز بیشترین سهم مربوط به داده‌بنیاد، تحلیل عاملی و معادله ساختاری با ۷/۷ درصد است. گفتنی است که با گسترش معلومات انسان ابزارهای نوینی برای جمع‌آوری، توصیف، تحلیل، انتقال و ارائه اطلاعات توسط دانش‌پژوهان تولید شده است؛ به عبارتی روش‌های تحقیق نیز در حال تکامل و توسعه است؛ بنابراین ضروری است محققان، استادان و دانشجویان از روش‌های تحقیق و انجام تحلیل‌های آماری آگاهی یابند

دارد. نتایج پژوهش عسگری و همکاران (۲۰۱۴) نشان داد که در ۹/۷ درصد مقالات نشریه پژوهش در علوم ورزشی به ورزش همگانی پرداخته شده است. از سوی دیگر قاسمی و عسگرشمسی (۲۰۱۹) بیان کردند که ۰/۷ درصد از پژوهش‌های تربیت‌بدنی و ورزش دانش‌آموزی در ایران به ورزش همگانی مربوط است؛ بنابراین اهمیت پرداختن به ورزش همگانی بر کسی پوشیده نیست و بسیاری از کشورهای جهان به‌ویژه کشورهای توسعه‌یافته، هزینه و زمان زیادی را صرف توسعه این بعد از ورزش می‌کنند (فراهانی و همکاران، ۲۰۲۱). ویژگی‌های ورزش همگانی و همچنین دسترسی آسان به ادبیات نظری و پیشینه پژوهش به دلیل تعدد مقالات، پایان‌نامه‌ها و کتاب‌های موجود در این زمینه، دسترسی ساده‌تر به جامعه و نمونه آماری از دیگر مواردی است که نمایانگر توجه و استقبال این حیطه از سوی پژوهشگران و نشریات ورزشی و غیرورزشی است.

بررسی منابع و مآخذ استفاده‌شده در مقالات نشان داد که به‌طور کلی ۸۲۱۱ منبع به کار رفته است که از این تعداد ۳۸۸۱ (۴۷/۳ درصد) منبع فارسی و ۴۳۳۰ (۵۲/۷ درصد) منبع لاتین بود. میانگین منابع استفاده‌شده برای ۲۷۱ مقاله، حدود ۳۰ منبع برای هر مقاله بود. همچنین میانگین منابع فارسی در هر مقاله ۱۴/۳ منبع و برای منابع لاتین ۱۵/۹ منبع بود؛ بنابراین فراوانی منابع لاتین بیش از فراوانی منابع فارسی است؛ از این رو می‌توان نتیجه گرفت که در مقاله‌های حوزه ورزش همگانی به‌طور عمده از منابع لاتین استفاده شده است. این نتایج با نتایج مطالعه شریفی و همکاران (۲۰۱۲) همخوانی دارد. براساس نتایج این پژوهش به نظر می‌رسد، به دلیل نبود استانداردهای لازم برای ویژگی‌های محتوایی، ساختاری و استنادی مقالات علمی-پژوهشی نمی‌توان درمورد مطلوب بودن کیفیت این مقالات نتیجه‌گیری کلی کرد. رشد، توسعه و پیشرفت در ورزش همگانی مستلزم انجام تحقیقات و مطالعات بنیادی، کاربردی و تطبیقی است. تحقیق درمورد ورزش همگانی، نیازسنجی از افراد، روندهای مشارکت در ورزش همگانی، شناخت گروه‌های هدف و تحقیقات تطبیقی و الگوبرداری از کشورهای پیشرفته در بخش ورزش همگانی می‌تواند زمینه‌ساز رشد و گسترش ورزش همگانی در جامعه شود. آصفی و قنبرپور (۲۰۱۸) عنوان می‌کنند که توسعه هرچه‌بیشتر ورزش در بین اقشار مردم، مستلزم مطالعه و تحقیق و بررسی راه‌های مختلف آن است؛ به‌طوری‌که گردآوری داده‌های موردنیاز در این زمینه، نخستین گام در مسیر تصمیم‌گیری‌های بعدی است. متأسفانه، مدیران ارشد ما به پژوهش اعتقادی ندارند. شاید یکی از مهم‌ترین دلایل آن اسیرشدن بدنه مدیریتی کشور در دست فناوری‌های پیری است که سال‌ها از تغییرات شگرف در علم و دانش و حتی مدیریت دور شده‌اند. سیاست‌ها باید به سوی حمایت از پژوهشگران و نخبگان ایرانی، به‌خصوص پژوهشگرانی باشد که با

و در کنار سایر روش‌های تحقیق و آماری از این روش‌ها بیشتر استفاده کنند.

در میان ابزار گردآوری داده‌ها، پرسش‌نامه با ۶۷/۲ درصد بیشترین سهم و پس از آن، به‌ترتیب ابزار ترکیبی (پرسش‌نامه، مصاحبه، کتابخانه‌ای) با ۱۷/۷ درصد، مصاحبه با ۱۱/۱ درصد و بررسی اسناد کتابخانه‌ای، برای گردآوری داده‌ها استفاده شده‌اند. درواقع، در دسترس بودن پرسش‌نامه‌های استاندارد، نبود دسترسی آسان به صاحب‌نظران برای مصاحبه و همچنین نبود پایگاه داده‌های آماری دقیق از پژوهش‌های انجام‌شده در این حوزه، منجر به نتایج مذکور و همچنین تمایل بیشتر پژوهشگران به استفاده از پرسش‌نامه شده است. این نتایج با نتایج مطالعات عظیم‌زاده و همکاران (۲۰۲۱)، توفیقی و همکاران (۲۰۲۰)، قاسمی و عسگرشمسی (۲۰۱۹) و عاشوری و همکاران (۲۰۱۸) همسوست.

براساس نتایج، بیشترین میزان استفاده از نرم‌افزارهای آماری متعلق به نرم‌افزار SPSS با ۵۱/۷ درصد است که بیش از نیمی از مقالات را به خود اختصاص داده است و نشان از استقبال بی‌نظیر پژوهشگران و دانشجویان از این نرم‌افزار دارد. این نرم‌افزار به دلیل سادگی و پوشش نسبتاً کامل روش‌های آماری، به پرکاربردترین نرم‌افزارهای آماری در میان پژوهشگران تبدیل شده است و با آن می‌توان روش‌ها و آزمون‌های آماری را با دقت و سرعت انجام داد. پس از آن استفاده از نرم‌افزارهای ترکیبی SPSS-LISREL و SPSS-AMOS به‌ترتیب بیشترین سهم را در مقایسه با سایر نرم‌افزارهای آماری داشتند. در نتایج مذکور، گرایش به سمت استفاده از نرم‌افزارهایی همچون لیزرل و ایموس نیز به‌سرعت در حال افزایش است که با نتایج مطالعات عظیم‌زاده و همکاران (۲۰۱۷، ۲۰۲۱) و قاسمی و عسگرشمسی (۲۰۱۹) همخوانی دارد. تحلیل آماری، پیچیده و بسیار سخت است و امکان انجام محاسبات آن بدون برنامه و نرم‌افزارهای تحلیل آماری امکان‌پذیر نیست؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود پژوهشگران و دانشجویان برای مقاصد مختلف از نرم‌افزارهای آماری دقیق‌تر و جدید برای تحلیل‌های آماری استفاده کنند.

برمبنای نتایج، نشریات علمی مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی، مطالعات مدیریت ورزشی، پژوهش در ورزش تربیتی، رویکردهای نوین در مدیریت ورزشی و مدیریت ورزشی، به‌ترتیب بیشترین مقالات را در حوزه ورزش همگانی در مقایسه با سایر نشریات بررسی‌شده در پژوهش حاضر چاپ کردند. همچنین چاپ ۴۵ مقاله در نشریات غیرورزشی نشان از اهمیت این موضوع در تمامی نشریات دارد. نتایج پژوهش عظیم‌زاده و همکاران (۲۰۱۷) نشان داد که ۱۰/۹۸ درصد مقالات مدیریت ورزشی در نشریات علمی-پژوهشی به ورزش همگانی اختصاص

برنامه‌ریزی سایر سازمان‌های مربوط، با بهره‌گیری از توان متخصصان و پژوهشگران علمی و ورزشی داخلی و الگوهای مطلوب دیگر کشورها، پیش ببرند.

آنچه در دنیای امروز ورزش همگانی روی می‌دهد، آشنایی لازم را دارند؛ بنابراین مسئولان ورزش کشور به‌خصوص مسئولان فدراسیون ورزش همگانی باید سیاست‌های دقیق و بلندمدت خود را در توسعه ورزش همگانی که رکن اصلی سلامت کشور است، هماهنگ با

References

1. Abbasi, B., Nazari, R., & Saffari, M. (2021). Strategies and outcomes of health-oriented citizenship sport in metropolitan areas of Iran: A qualitative study (Content analysis). *Journal of Health Promotion Management*, 10(2), 33-43. (In Persian) <http://jhpm.ir/article-1-1226-en.html>
2. Adibmanesh, M. (2020). Evaluation of two quarterly curriculum studies in higher education with a content analysis approach. *Bi-quarterly Journal of Higher Education Curriculum Studies*, 11(22), 99-118. (In Persian) <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.25382241.1399.1.22.5.6>
3. Allahmoradi, M., Razavi, S. M. H., & Doosti, M. (2020). Presenting the conceptual model of citizen sports. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 9(18), 17-35. (In Persian) <http://jrsm.khu.ac.ir/article-1-2723-en.html>
4. Aman, M. S., Mohamed, M., & Omar-Fauzee, M. S (2009). Sport for all and elite sport: Underlining values and aims for government involvement via leisure policy. *European Journal of Social Sciences*, 9(4), 659-668. <https://www.researchgate.net/publication/242689158>
5. Asefi A A, & Ghanbar Poor Nosrati, A. (2018). The effective factors model in institutionalization of sport for all in Iran. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 8(16), 29-46. (In Persian) <http://jrsm.khu.ac.ir/article-1-2769-en.html>
6. Asgari, B., Elahi, A. R., & Pursoltani Zarandi, H. (2014). Analysis of sport management articles published in *Journal of Research on Sport Science*. *Sport Management Studies*, 6(22), 155-172. (In Persian) https://smrj.ssric.ac.ir/article_214.html
7. Ashouri, T., Dosti, M., Razavi, S. M. H., Hoseini, A (2018). Content analysis of sports entrepreneurship research in Iran. *Applied research in Sport Management*, 6(3), 75-86. (In Persian) <https://dorl.net/dor/20.1001.1.23455551.1396.6.3.7.3>
8. Azimzadeh, S. M., Heydari, R., Darabi, D., & shajiee, K. (2021). Quantitative content analysis of brand-related research trends in the Iranian sports industry. *Sport Marketing Studies*, 1(4), 22-52. (In Persian) <https://www.doi.org/10.34785/J021.2020.152>
9. Azimzadeh, S. M., Shajie, K., Saffar, Y., & Afroozi, F. (2017). Content analysis and trend of scientific-research sport management printed articles. *Sport Management Studies*, 9(43), 217-236. (In Persian) <https://doi.org/10.22089/smrj.2017.2263.1464>
10. Babaei, M., Fattahi Masroor, F., & Shakeri, N. (2020). Qualitative model of sports development for all in Iran by grand theory method. *Journal of Strategic Studies in Sports and Youth*, 19(49), 95-111. (In Persian) https://fasname.msy.gov.ir/article_393.html
11. Badiegohar, R., & Poursoltani, H. (2019). Status analyze of scientific-research and scientific-developmental Journals for physical education in Iran. *Communication Management in Sports Media*, 6(24), 41-48. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.23455578.1398.6.4.3.4>
12. Ehsani, M., Saffari, M., Amiri, M., & Kozechian, H. (2015). Designing the model of sport for all in Iran. *Sport Management Studies*, 6(27), 87-108. (In Persian) https://smrj.ssric.ac.ir/article_330.html
13. Eskandarnejad, M., Ebrahimi, S., & Ebrahimi, Z. (2021). Obstacles to progress in women's sports in East Azerbaijan province. *Carafan Scientific Quarterly*, 18(2), 247-264. (In Persian) <https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.23829796.1400.1.8.2.13.4>
14. Faeli, H., Ghasemi, H., & Saboonchi, R. (2015). Study skills managing leisure and recreational sports Iranian Universities by the end of 2014. *Communication Management in Sports Media*, 3(1), 11-14. (In Persian) <https://dorl.net/dor/20.1001.1.23455578.1394.3.1.1.1>
15. Faeli, H., Saboonchi, R., & Ghasemi, H. (2015). Check the status of sports, leisure and recreation management books at universities in Iran until the end of 1393. *Communication Management in Sports Media*, 2(2), 41-48. (In Persian) <https://dorl.net/dor/20.1001.1.23455578.1393.2.2.4.9>
16. Farahani, A., Gholizadeh, S., Farahani, M., & Honari, H. (2021). Content analysis of sport

- newspapers with and approach to sport for all. *Journal of Sport Management*, 13(1), 1-14. (In Persian) <https://doi.org/10.22059/jsm.2021.25305.0>
17. Fozonkhah, P., Shahbazi, M., & Monazami, A. H. (2021). Identifying strategic disadvantages of developing sport for all: Experts point of views. *Applied Research in Sport Management*, 10(2), 101-110. (In Persian) <https://doi.org/10.30473/arism.2021.8237>
 18. Ghasemi, H., Keshavarz, L., & Barati A. (2020). Providing an interpretive structural model for the development of sport for all based on global approaches. *New Trend in Sport Management*, 8(29), 25-37. (In Persian) <http://ntsmj.issma.ir/article-1-1423-en.html>
 19. Ghasemi, H., & Asgar Shamsi, M. (2019). Content analysis of physical education and student sport researches in Iran. *Research on Educational Sport*, 7(16), 61-84. (In Persian) <https://dori.net/dor/20.1001.1.25382721.1398.7.1.6.3.6>
 20. Goudarzi, M., Nasirzadeh, A. M., Farahani, A., & Vatan doust, M. (2013). The design and codification of development strategy of sport for all in Kerman province. *Journal of Sport Management*, 5(2), 149-172. (In Persian) <https://doi.org/10.22059/jsm.2013.32172>
 21. Green, M. (2006). From 'Sport for All' to not about 'Sport' at all? Interrogating sport policy interventions in the United Kingdom. *European Sport Management Quarterly*, 6(3), 217-238. <https://doi.org/10.1080/16184740601094936>
 22. Harris, S., & Houlihan, B. (2016). Implementing the community sport legacy: The limits of partnerships, contracts and performance management. *European Sport Management Quarterly*, 16(4), 433-458. <https://doi.org/10.1080/16184742.2016.1178315>
 23. Heidari, M., Saberi, A., & Kargar, G. (2018). Meta-analysis of studies factors and strategies attract people to the development of sport for all in the last 10 years. *Research in Educational Sports*, 6(14), 111-130. (In Persian) <https://dori.net/dor/20.1001.1.25382721.1397.6.1.4.5.7>
 24. Javadipour, M., & Saminia, M. (2013). Sport for all in Iran and codification of perspective and programs strategy. *Applied Research in Sports Management*, 1(4), 21-30. (In Persian) <https://dori.net/dor/20.1001.1.23455551.1392.1.4.2.9>
 25. Kamal Mohamed, Y. M. (2020). Sport for all as one of the pillars of national security. *The International Scientific Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 8(1), 184-200. <https://doi.org/10.21608/isjpes.2020.33130.1020>
 26. Kirakosyan, L. (2019). Sport for all and social inclusion of individuals with impairments: A case study from Brazil. *Societies*, 9(44), 1-14. <https://doi.org/10.3390/soc9020044>
 27. Malina, R. M., & Little, B. B. (2008). Physical activity: The present in the context of the past. *American Journal of Human Biology*, 20(4), 373-391. <https://doi.org/10.1002/ajhb.20772>
 28. Mull, R., Kathryn, F., Bayless, G., Ross, C.M., & Jamieson, L.M. (2005). *Recreational Sport management*. 4th ed. Champaign: Human Kinetics. https://books.google.com/books/about/Recreational_Sport_Management.html?id=wBNNMEQhD8EC
 29. Parsajo, A. (2018). Designing a social participation model in Iranian sport for all (doctoral dissertation in Sports Management). Institute of Physical Education and Sports Science, Ministry of Science, Research and Technology. (In Persian) https://smrj.ssric.ac.ir/article_330.html
 30. Pourabdi, J., Saatchian, V., & kashtidar, M. (2021). Explaining the status of sport for all in the thought of the Supreme Leader of the revolution with the approach of content analysis. *Research in Educational Sports*, 9(24), 273-300. (In Persian) <https://dori.net/dor/20.1001.1.25382721.1400.9.2.4.10.3>
 31. Saffari, M., & Ghareh, M. A. (2016). Identification and classification of effective environmental factors in popularity of recreational sports in Iran. *Journal of Sport Management*, 8(1), 51-68. (In Persian) <https://doi.org/10.22059/jsm.2016.58230>
 32. Saffari, M., Ehsani, M., & Amiri, M. (2015). Analysis of sport for all in Iran, with application of structural equation modeling. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 5(9), 83-94. (In Persian) <http://jrsm.khu.ac.ir/article-1-2297-en.html>
 33. Shahriari, N., Tabesh, S., Nazari, R., & Zolfagharzadeh, M. M. (2020). Identifying the effective factors of Iranian sport for all. *Sport Sciences Quarterly*, 11(36), 44-60. (In Persian) <https://dori.net/dor/20.1001.1.20087624.1398.11.36.3.3>
 34. Sugimoto, C. R., & Robbin, A. (2017). Examining the evolution of the field of public administration through a bibliometric analysis of public administration review. *Public Administration*

- Review, 77(4), 496-509. <http://dx.doi.org/10.1111/puar.12737>
35. Taher Zadeh, J., Nazari, R., & Hemmati, J. (2020). Presenting the development paradigmatic model of sport for all in Islamic Azad University. Sport Management Studies, 12(61), 85-108. (In Persian) <https://doi.org/10.22089/smrj.2019.6991.2466>

COPYRIGHTS

© 2024 by the authors. Licensee PNU, Tehran, Iran. This article is an open access article distributed under the terms & conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY4.0) (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>)